

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 „ — „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „
Egy órára . . . 1 „ 50 „
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádosy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszo-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Kőszí János (fő-tér), Böhm Manó (fő-utca) papír- és könyvkereskedéseiben

A tanév kezdetén.

Pécs, 1894. aug. 29.

Pár nap még s a tanuló ifjuság arany szabadsága véget ér. Már csomagolják otthon a ládát, sütik az utraváló pogácsát, a gyerekek busznak a szülői háztól való közeli távozás fölött, de a szülők gondja ennél is nagyobb, mert nemcsak a meghozandó anyagi áldozatok súlya nehezedik vállukra, hanem mélységes aggodalom is szállja meg lelküket a fölötti tépelődéseik közepe, vajjon, meg lesz-e a sok áldozatnak gyümölcse is s nem e épen kárára lesz gyermekeik jövőjének a minden áron való iskoláztatás?

Nehéz, mert a gyermek egész életpályájára kiható kérdés a gondos szülőre nézve annak elhatározása, hogy gyermekét mily irányban s meddig képeztesse s ezen kérdés eldöntésénél a szülők nemcsak gyermeke tehetségének, hajlamainak, képességének szorgos megfigyelésére van szüksége, hanem félre kell tennie az emberi önzésben gyökerező azon büszkeséget is, mely arra ösztökéli, hogy a gyerekből, török-szakad, nagy urat kell csinálni.

Korunkban, midőn naponta látjuk, hogy a létért való küzdelem minden életpályán leszorítja a gyengét, mindenüvé egész ember kell s boldogulásra csak annak lehet reménye, ki teljesen rátermett arra a pályára, melyen feladatát a társadalomban betölteni hivatva van; ehhez pedig az illető pályához megkívántató szakértelem teljes bírása s ezenfelül még ahhoz a pályához való ragaszkodás, annak szeretete is szükséges.

Napjainkban épen azért, mert a kontár már semmiféle pályán boldogulásra nem számíthat, nincs többé oly foglalkozás, melyen becsületes törekvéssel, tökéletes szakbeli tudással a társadalom becsülését és tiszteletét kivívni ne lehetne; megszűnt tehát annak az előítéletnek létalapja, mely az ugynevezett diplomatikus életpályáknak elsőbbséget s kiváltságos állást biztosított a többi foglalkozások előtt s így nincs jogosultsága annak a szülői balvéleménynek, mely csak a diplomatikus pályát tekinti büszkesége célpontjává.

Az iparos és kereskedő manapság csak ugy-

igényt tarthat a közbecsülésre, mint a hivatalnok, ügyvéd vagy orvos s hogy az előbbieket a társadalomban még nem foglalták el az őket méltán megillető helyet, annak nem az általuk űzött foglalkozás az oka, hanem ettől egészen független más körülményekre vezethető vissza.

Nevezetes helyet foglal el ezek között az, hogy társadalmunk még mindig nem küzdött le egészen azt a százados előítéletet, mely az iparos és kereskedői pályára csak azokat tartja utalandóknak, kiknek nehéz a fejük a tanulásra vagy a kiknek féktelen természetét az iskola fegyelmezni nem tudja. Hányszor halljuk még napjainkban is ezt az apai kifakadást: „Fiam, ilyen szamarat nem tanítottok, odaadlak inasnak!” Pedig hát nem áll ám ma már az, hogy minden szamar mesterségre vagy kereskedésre való.

De még az iparos és kereskedő is szereti úrnak nevelni gyermekét s innét van, hogy ezekre a pályákra igen sokszor nem a hajlam, hanem a szellemi tehetség fogyatékos volta tereli az ifjúságot s ez aztán megboszulja magát azon az egész társadalmi osztályon, mely az ily selejtesebb elem felvételére kárhóztatva van.

Egy másik, a fenti körülménnyel kapcsolatos oka az ipari és kereskedelmi osztályok inferioritásának az általános műveltség azon csekély foka, melyen különösen kisebb iparosaink nagy része áll. Még nagyon is eltozodt balvélemény az nálunk, hogy a mesterembernek nem kell iskola, elég, ha írni-olvasni tud. A kik így gondolkoznak, természetesen soha sem fogják az iparost egy sorba állítani az ügyvéddel vagy orvossal, pedig hát a társadalomnak oda kell törekednie, hogy ez a kiegyenlítés a különböző osztályok és hivatalbeliek közt minél tökéletesebb legyen. Ezt a kiegyenlítést, a társadalmi téren még mindig fennálló válaszfalak lerombolását csak az általános műveltségi foknak a lehetőség szerinti egyenlősítése idézheti elő.

A dolog természetéből való jelenség az, hogy magasabb műveltséggel bíró egyén nem keresi a sűrű érintkezést oly emberekkel, kik a műveltség oly alacsony fokán állnak, hogy őt megérteni nem képesek. Minél tágasabb azon eszmekör, melyre

mindkettőnek ismerete kiterjed, annál szívesebben fognak egymással érintkezni s eszméiket kicserélni a nélkül, hogy a manapság még kiváltságosnak tartott diplomatikus embernek eszébe jutna a kaptafát fitymálni, melylyel az a másik kenyerét keresi.

Arra nézve tehát, hogy az osztálykülönbség a társadalmi téren is megszűnjék, legbiztosabb eszköz, hogy az iparos és kereskedői pályára nemcsak a gyöngé fejüket, hanem azokat küldjük, kiknek erre hajlamuk és képességök van s ezeknek aztán megfelelő iskoláztatás által megadjuk az általános műveltség azon fokát, mely szükséges ahhoz, hogy helyüket ne csak a műhelyben, hanem ha szükséges, a kaszinóban is betöltsék.

Ha a szülők ezeket tartják szem előtt, mindjárt könnyebben igazodnak el az iskoláztatás kérdésén. Járjon el a gyerek az iskolába addig, míg képességei és hajlamai egész határozottsággal nem terelik egyik-másik életpálya felé; higgyék el a szülők az a négy-öt gimnáziumi vagy realsztyály, melyet a fiu iparos pályára lépése előtt elvégzett, nem veszett kárba, ez csak az ő személye és pályája tekintélyinek fog előnyére válni.

Külföld.

Az olasz trónörökös házassága. Római udvari körökben azt beszélék, hogy Crispi miniszterelnök a pápához fordult, hogy az olasz trónörökösnek egy osztrák főhercegnővel leendő eljegyzéséhez a beleegyezést kérje. Crispi állítólag hajlandó ennek ellenében a Vatikánnak némely dologban concessziót tenni. Ha ez a házassági terv sikerül, akkor Umberto király meglátogatja Bécsben Ferenc József királyt, aki e látogatást Rómában fogja viszonozni.

Kereskedelmünk bajai.

Nem kell messze a multba visszatekintnünk, midőn a kereskedelmet előítéletek, balhiedelmek vették körül, midőn a kereskedő foglalkozását megvetendőnek és becstelennek tartották és midőn a kereskedelmi céhek az önállóságot megnehezítették.

jövünk önköz, hogy együtt örvendhessünk a kiváló sikeren, mit oly rövid idő alatt értek el. Lord Ádám.”

A polgármester hallván a vonat robotását, kirohant a perronra, s hamar eltávolított onnan néhány polgárt, hogy a derék anglusoknak legyen helyük a nem valami nagy terjedelmű pályaudvaron. A vonat beért s a polgármester megadta a Tinóék tehene-sének a jelt az üdvözőlő löveg elpuffantására. Ez odasújtotta a sarokkőhöz az előre elkészített káposzta-savanyító lábást, melynek durranására Pacsmag városának a kerítésre s fákra felkapaszkodott népe, nem tudván, hogy miniszterek helyett anglusok jöttek, tele torokkal bömbölte: Éljen Lukács, éljen Hieronymi! A miniszterek neveinek említésére a polgármester ur is zavarba jött, s elfelejtvén a megváltozott helyzetet, hősi arcultal kezdte szavalni: Kegyelmes uraim!... Elmondta nekik az egész szónoklatot, melyet a minisztereknek készített. Felemagasztalta őket, mint Magyarország újja teremtőit s mint a jövőendő ezredéves lét biztos alapköveinek lerakóit. A szónoklatra Lord Ádám röviden felelvén, azt indítványozta, hogy menjenek most már a kiállítást megnyitani.

Erre megindult a hosszú kocsisor, melyet jobbról s balról a város lelkes ifjusága kísért, cigánykereközvén a kocsik mellett oly hűseges kintartással, hogy is igérték, hogy ezt a szép szokást meg fogják honosítani Angliában is. A kiállítás kapujánál leszállt a polgármester és jobb kezét, mint a hogy Petőfi szobrán látta, hanyagul maga fölé emelve így szólt:

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

A pacsmagi kiállítás.

Mikor Pacsmag városának érdemes polgármester felolvasta az indítványt, mely szerint a város fenállásának 100. évfordulóján kiállítás rendezetik, hova a kerület képviselője és a miniszterek küldöttségileg ünnepélyesen meghívatnak, oly reneteg taps támadt a tanácssteremben, hogy az ablakokat a kitöréstől csupán azon körülmény mentette meg, hogy az üveges zsidó mindaddig be sem mentette őket. Egymásután állottak fel a mindenek előtt a közérdeket szívükön hordozó városatyák, hogy tanúságot tegyenek nemes áldozatkészségükről. Az egyik a vendégek hordozására használandó kocsit, a másik és harmadik hasonlóképen ezen célra lovakat és kocsit ajánlott fel, arra kérvén csak a várost, hogy azok ellátásáról gondoskodják, ami nem csekély aggodalmat keltett a főpénztárosban, mert általános tudva volt a Miksa kocsis határt nem ismerő étvágya. Mások meg lelkesedésük hevében megígérték, hogy a kiállításra ki fogják köveztetni az utcát — kiki saját háza előtt, míg Tinó bácsi a „Mingyákéri” vendéglő tulajdonosa a bankett költségeit vállalta magára.

A villamvilágítás behozatalát mellőzték, mint-hogy nem volt hozzá elegendő pénz, de a pénztáros javaslatára határozatba ment, hogy minden polgár

köteles gyermekeit a városnak kölesön adni — világitási célra. Azt a remek szellemről tanuskodó indítványt tette ugyanis, hogy a gyermekek ruhájára és kalapjára Szent János bogarakat kell tűzni és így gyönyörű sok színű és élénk világosságot fognak árasztani, a mint az utcán fel s alá futkoznak. Ki is adták tüstént a városi drabantoknak a parancsot, hogy annak idejében kellő számú Szent János bogarakról gondoskodni el ne mulasszák.

De nemcsak a hivatalos köröket, hanem a pacsmagi társadalom minden egyes tagját áthatotta a kiállítás eszméje iránt való igaz lelkesedés tüze. Élénken bizonyítja ezt azon körülmény, hogy a város aranyifjusága valamely jeles darab színrehozatalát határozta el. Sok huza-vona és töprengés után végre elhatározták, miután Maróth bánt, s több hasonló tákolmányt elvetettek, hogy a „Max és Móritz” című kitűnő vigjátékot, melyet valamely ki-mondhatatlan nevű cseh poéta írt, fogják előadni. Végre elérkezett a nagy nap. Az egész város, élén a polgármesterrel, kinek minden zsebében egy gondosan megfogalmazott szónoklat volt, kivonult a pályaudvarra a miniszterek elé. Fájdalom, ezek nem érkeztek meg, mert amint sürgönyöztek, fontos állami ügyek hívták őket máshova. Nagy volt a meglepetés, melynél csak a polgármester haragja volt nagyobb. Hogyne! Három szónoklatot írt és tanult be iszonyu fáradsággal, s most kárba veszett mind a három. Mikor lesz még egyszer alkalom elmondani őket? Kétségbeesetten vakargatta füle tövét, mikor egyszerre csak új sürgönyt kapott. Ez volt benne: „Az angol tudományos akadémia megbízásából

Csak lassan bontakoztak ki az egyes népek a kereskedők iránt tanúsított előítéletből és kezdték azon előnyt belátni, melylyel a termelőre áruinak gyors és biztos eladása, a fogyasztóra pedig a szükséges javaknak megszerezhetése jár. A kereskedők is belátták, hogy a céhek, melyek szűkkeblőséget, rideg elzárkózottságot idéznek elő, saját ügyüknek ártanak. A szabadabb mozgást, az utjokban álló nehézségek eltávolítását kívánták. A kormány és a törvényhozás is feladatuknak tűzték a kereskedelem támogatását, látván, hogy azok a népek boldogulásának egyik hathatós faktora. Megszüntették a kereskedelem szabad menetét gátló intézményeket és kimondta a törvény, hogy minden nagykorú, vagy nagykorúnak nyilvánított egyén nemre és vallásra való tekintet nélkül üzheti a kereskedést. Azóta a kormányok feladatává lett új alkotásokkal a kereskedelmet előmozdítani. A kereskedelmi ügyek a kereskedelmi és váltó törvények által szabályoztattak, ugyszintén rendszabályozták a tőzsdét. Konzulokat alkalmazzák a külföld egyes piacain és kereskedelmi kamarákat az országban. Ilyen és hasonló intézkedések életbe léptetése által igyekeznek az egyes államok kereskedelmet teremteni és annak érdekeit fejleszteni. Sajnos azonban, hogy eme törekvést újabban két súlyos körülmény nehezíti meg. Egyik a kereskedők, a másik a társadalom egyes osztályai részéről észlelhető. Lássuk azokat egyenként.

Újabban a kereskedelemnek káros kinövésai keletkeznek, melyek közt az egészségtelen piszkos verseny, mely olyannyira elharapódzik, hogy nonsokára tarthatatlan lesz az állapot. És mik szülő okai e versenynek? A felelet a következő: a gyárak hatalmas fellendülésével a kereskedelmi cikkek borzasztó mennyiségben készülnek, e roppant mását a gyárosok értékesíteni igyekeznek és elárasztják velük az egész földet. A kereskedőre mintegy rátukmálják áruikat. Így áll elő egyeseknél az anyaghalmozás az aránylag kis tőkével szemben. Az ily kereskedők üzletükre hasábos, absurdumokat ígérő reklámokkal akarják a közönséget felhívni és potomon igyekeznek áruikon túladni, miután sürgős kötelezettségeik vannak. Így nyujtanak egyszersmind konkurrenciát a szolid, becsületes kereskedőknek, kiknek szeméi előtt a becsületes megélhetés elérése lebeg célul, nem pedig tág lelkiismerettel viseltetni a hitelezővel szemben és lábbal tiporni a tisztességet. Természetes, hogy az ily garázdálkodásnak csak egy szomorú következménye lehet, a fizetés képtelensége. A hivatalos lapok egész legióját hozzák a fizetésképtelen egyéneknek, kiket ezen situációba a tisztességtelen versengés és nem ritkán a bűnös csalárdság hoztak. A törvény ugyan hozott paragrafusokat az ily kereskedőkkel szemben, de ezek, mint látszik, enyhének bizonyulnak, mert járványszerűleg harapódzik el e veszedelem és megintgatja a becsületes, jó szándékkal kiinduló kereskedők existenciáját.

A másik körülmény az, hogy a társadalom egy számottevő rétege még mai nap is méltósága alulinak tekinti a kereskedelmi, ugyszintén az iparos pályán való működést. Az utóbbit a termelő és fogyasztó közötti dúsan díjazott közvetítőnek tekinti és nem veszi figyelembe a kereskedőnek soha pihenni tudó vesződséges tevékenységét: mert nem ismeri a bevásárlás és eladás körüli versenyt, a hitellel járó rizikót és ki egyebet nem lát, mint hogy némelyek említett meg nem engedett módon igyekeznek meggazdagodni.

A kiállítást ezennel ünnepélyesen megnyi. . . . Nem fejezhette be, mert egy úr lélekszakadva kiabálta: polgármester úr! polgármester úr! a kiállítást nem lehet megnyitani, mert a János hajdu nem akarja elsütteni a mozsarat, míg csak egy liter bort nem kap! Teringettét, ennek fele sem tréfa, mert a programban úgy áll, hogy a kiállítás mozsarak durrogása közt nyitattik meg. Adjatok a vén lókötnök két litert s aztán verjetek ru huszonötöt.

János bácsi bekebelezvén a két liter bort, elővette a megtüzesedett végű vasrudat s hason csúszva a mozsár felé, óvatosan beleillesztette annak lyukába. „Jézus Mária!” sikoltotta a sokaság, fussunk, mert kiüti mindnyájunk szemét! De azért nem szaladt el senki, hanem csak a fülöket dugták be. Piff, Puff! hangzott, s a közönség örömrivalgása között, — melyet a János bácsi kiabálása tarkított helylyel, közzel — kire épen most olvasták le a huszonötöt, — megnyitá a kiállítás. A banketten a város minden szólni tudó polgára szónokolt. Még Tinó bácsi is fölállt, pedig ő a város legbölcsebb, következőleg leghallgatagabb férfia volt. Két tenyerét rátámasztván az asztal szélére, így kezdett beszélni:

Uraim! . . . Csend lett. Mindenki a szónokra tekintett, ki bölcshez illő flegmával várta be, míg a kések és villák zörgése elmúlik. Uraim! Pacsmag érdemes polgárai! Azt kérdem én, hogy mit is mondott a kabai asszony? Hátha innánk!? dörögte lelkesülten a vendégsereg. A cigány tust húzott, poharak csengtek s percekig tartó éljenzés jutalmazta a szónokot rövid, de bölcs szavaiért. Az angolok nem

Kívánatos tehát élénkebb részvét a középosztály részéről, a fenn kifejtett bajoknak pedig orvoslása az állam részéről. Korein Jenő.

Hirek.

— **(A megyés püspök Mehádián.)** Dulánszky Nándor dr. megyés püspök, ki mellett ez időszerint Lehner János dr. kanonokok és Hink a László jogtanácsos állandóan tartózkodnak, Mehádián igen jól érzi magát. Egészsége már majdnem teljesen helyreállott. Értesüléseink szerint a püspök szeptember 3-án Budapestre utazik, hol huzamos időt szándékozik tölteni további gyógytatása céljából.

— **(Gróf Batthyány Lajos kivégzése.)** Gróf Batthyány Lajos kivégzéséről érdekes részleteket mond el a Történelmi Lapokban Smolovszky ujbpesti lakos, aki mint porkoláb, a szomorú esemény szemtanúja volt. A gróft a bécsi kamarilla tudvalevőleg szintén kötél által való halálra ítélte. A gróf azonban irtózott a csuf haláltól, és golyó által való halált kért. E kérését Haynau megtagadta. Annyira elkészerítette ez a gróft, hogy október 4-én éjjel, a magánál tartott törrel nyakszirtén szurta magát. Másnap reggel Smolovszky porkoláb aludtvér közt mély álomban találta a gróft rögtön jelentést tett, amire Haynau orvost rendelt melléje, aki mesterséges módon, izgató szerrekllek addig élesztette, amíg nagy nehezen járni tudott. A kivégzéshez kísérő katonai őrség parancsnoka a nagy vérvesztés következtében lassan haladó gróft nem éppen barátságosan biztatta utolsó útján, amire a mellette haladó gyóntató szerzetes felajánlta karját, a gróf azonban udvariasan megköszönte azt. A vesztőhelyre érve, a gróf e gyengeségtől féltérde bocsátkozott, mialatt a három legjobban lövő vadászkatona a gróffal szemközt tizenöt lépésnyire állt fel. Lassu készülődésüket azonban megunt a gróf és erős hangon odakiáltott feléjük:

— Allez Jäger!

E pillanatban a fegyverek elsültek és a gróf holtteste mozdulatlanul terült el a földön.

— **(Moso-lyogj!)** A 44-ik cs. és kir. gyalogezred jubileumi napjának volt egy kis mulatságos epizódja. Az ezredet Hornig báró veszprémi püspök beszéde után Zelesny Károly pécsi fényképész elé vezényelték. Iwinger ezredes kommandirozta az egész ezredet. A mikor az egész ezred odatelepedett a fotografus gépe elé, az ezredes hársány hangon kiadta a parancsszót:

— Habt'acht!

A vezénylő szó szerte hangzott, az ezred komoly képpel haptákba állt és leste a fotografust. A fényképész kétségbeesett a sok komoly, marcona kép láttára. Szentül hitte, hogy a kép így nem sikerül. A rendező tisztnek meg is sugta, hogy a képpel baj lesz, ha az ezred nem vág barátságosabb képet.

— Ha csak az a baj, azon igen könnyen se githetünk, — volt a válasz.

— Hát csak tessék kérem valahogy ezt az ügyet elintézni, azután rögtön készen vagyok.

— Moso-lyogj! — hangzott egy újabb vezénylő szó.

Az ezred mosolygott, a fotografus is s a kis fekete gép pillanat alatt lekapta a mosolygó ezredet.

szónokoltak, de annál többet ettek. Én Istenem, mennyit tudott az a három ember enni. Mikor egy-egy ebédén végig ették magukat az egész étlapon, akkor mondták: no, lássuk most már a többi.

Tinó bácsi, kit azon, minden koreszmárosnak melegen ajánlható elvéért nevezték „mindjarkérinek”, mert addig le sem tette a bort a vendég elé, míg ki nem fizette, örömmel dörzsölte a kezét, ha az anglusok kontójára gondolt. Mindennap csináltak 15—20 forint adósságot. Csak a legfinomabb szivarokat szívták s azokat is csak félig; mindjárt eldobták, ha kissé keserű ízét érezték. Olyan kedves, szeretetreméltó jó emberek voltak, úgy elutdakt tréfálgatni, hogy öröm volt őket hallani. Mikor egyszer Tinó bácsi leejtette a fapipáját s hasának nagy terjedelme miatt csak nehezen tudta felvenni, oda szólt az egyik anglus:

— Miért nem tart bácsi cseréppipát?

— Aztán mennyivel jobb az, mint a fapipa?

— Nem kell érte lehajolni, ha leesik.

Lord Ádám irulva-pirulva mondta el a gazdának, hogy az akademia még most sem küldte el nekik a költséget. Mindennap várják ugyan, de mégis csak kellemetlen dolog pénz nélkül lenni.

— Kérem, kérem, mennyire volna szükségük? Szerencsémnek tartom, ha szolgálhatok önöknek valamivel!

— Oh kérem, csekély 500 frtért elég lesz.

Tinó bácsi azonnal átadta s még ő magát tartotta szerencsésnek.

Másnap egy cvikkeres, fekete kabátos, merev

— **(Pintér József temetése.)** Kedden d. u. 5 órakor volt. A ravatal a temető kápolnájában volt fölállítva s el volt halmozva diszes koszorúkkal. A temetésen nagy számú közönség volt jelen. A megboldogultat a temető főbejáratától jobbra eső családi sírboltba helyezték örök nyugalomra.

— **(A csendőrségi főfelügyelő elutazása.)** Murai és körőstarcsei Török Ferenc cs. és kir. altábornagy, a magyarországi csendőrség főfelügyelője, tegnap délelőtt utazott el Pécsről, hol néhány napot töltött hivatalos vizsgálatok céljából, Budapestre. Az altábornagy csendőrségünkkel, annak hivatalos ügykezelésével nagyon meg volt elégedve s ennek több ízben kifejezést adott.

— **(Tűz a városban.)** Kedden két tüzeset tartotta izgatottságban városunk lakóit. Ugyanis déltájban a Tettye utca 72. sz. a Klein Dávid ser-tésszállása égett le. Délután pedig a Lakits laktanya mellett Svarecnál támadt tűz. Néhány szekér szénája égett le. Mindkét esetben tüzoltóink erőlyesen közreműködtek s elottták hamarosan a tüzet.

— **(A pécs-baranyai kertész-egylet)** f. hó 23-án Egrý József elnöklete alatt ülést tartott. Határozatba ment, hogy miután az idén nincs gyümölcs, a tervezett kiállítás elejtetik. A miniszter évi 600 frt segélyét, miután még nem érkezett be, megsürgetik. Az egyesületi kertben tagok részére 20 krajcárjával, nem tagok részére 25 krajcárjával a következő nemesebb fajú gyümölcsfák eladatnak: alma 1000 darab, körte 600, kajszin barack 260, szilva 100, francia barack 1000, diófa 200, cseresznye 500, meggy 300, dió 200, eperfa 500. Az egyesület rendkívüli lendületnek örvend kezelés tekintetében, csak az a kár, hogy városunk publikuma nem pártolja kellően. Pedig megérdemelné ez a derék egyesület.

— **(Vérlázító brutalitás.)** A pécsi Herceg testvérek gyára tegnap vérlázító brutalitásnak volt színhelye. Ugyanis a cég Bécsből lehozatta Zehram János rézöntő jó fizetség reményében. A gyanútan német le is jött és dolgozott úgy, a hogy kellett. Dehát a busás fizetésnek hire hamva sem volt. Még annyit sem keresett, mint Bécsben, pedig nagyobb fizetésre hívták le. Természetesen a dolog vége az lett, hogy a rézöntő segéd megelégette a dolgot s felmondta a barátságot. Azonban ez a felmondás sehogy sem tetszett a Herceg testvéreknek. Nem akarták elbocsátani. Mit tegyen a munkás? Elhagyta rosszul jövedelmező mesterségét s tovább ment. Erre a Herceg testvérek vélt sérelmeik olyan orvoslásához folyamodtak, a melyek csak Szibériában otthonosak. Az egyik elővette bikacsökét s azzal a távozó legényt agyba főbe verte, hogy a legény orrán száján eleredt a vér. Majd rázárták az ajtót s ütötték-verték fejét, lábát, hátát. A lábát ki is törték. A szerencsétlen munkást lakására szállították életveszélyes sérülések közt.

— **(„Ismét panasz . . .“)** kezdhethük, ha a krónikussá lett vízmezáriáról írunk, de ezt csak mi tesszük, mert a sajtó terén nem követhetjük a nagy közönséget arra a tere, midőn méltó felháborodásában olyan cifra szavakban ad kifejezést megbotránkozásának, hogy ha annak a jó kívátnak csak fele is fogna a magisztrátuson, ott volna, a hol a bors terem. De érthető is a közönség felháborodása, midőn a hőség beálltával a drága vízvezeték rendszeresen felmondja a szolgáltatást. Most is már harmadnapja nincs víz s ez így is lesz mindaddig, míg a bajon ártézi kuttal nem segítünk.

uri ember kereste a vendéglőst. Bemutatta magát neki.

— Seregeknek ura! Policáj az én hazámban? De hát lehetséges ez?

— Igen, kedves barátom. Ez a három ember, kit önök annyira tisztelnek, ünnepelnek, országos hírű, körözött gazember egytől-egyik. Már sok embert felültettek ezek, hanem most végre kerültek. Maga ne féljen semmit, mert amit ezek költöttek, azt mind megtéríti az államrendőrség. Csak készítse el a számlát s állítson minden ajtóhoz valakit, hogy ki ne futhassanak. Nekem pedig csináljon valami jó ebédet. Addig is tanulmányozom őket.

A lukullusi ebéd után, megtörtént a nagyszerű leleplezés. A titkos rendőr felállt s siri hangon jelentette ki: a törvény nevében foglyaim. Az anglusok eleinte lármáztak, fenyegetőztek, hanem aztán mégis megadták magukat a rendőrnek, ki magához vevén a jó nagy összegről szóló számlát, kikísérte foglyait a vonathoz és betöltötte a kupéba. Mikor ő maga is beszállt, leesett a parókája. Lord Ádám lehajolt érte s mikor odanyujtotta neki, jót sózott bele a mar-kába. Erre a rendőr úr elkapta a botot s alaposan megsimogatta vele a lord háta közepét. (Ejnye be furcsa emberek ezek az angolok.) Nézték sokáig egymásra s aztán nagyokat nevettek.

Pacsmagon ma is várják a rendőr levelét s még mindig nem jöttek rá, hogy ő tulajdonképen — a negyedik anglus.

Hermán Mihály.

— **(Harminekét királyfi)** érkezett a napokban Franciaországba. Az ifjak a francia vándoroknál élők uralkodónak fiait, kiket a francia kormány a maga költségén fog neveltetni. Az ifjak 13—16 évesek s mindnyájan fojékonyan beszélik a francia és az arab nyelvet. A francia kormány az a szándéka, hogy négy öt évig neveltetvén ez ifjakat, visszaküldi hazájokba s őket állítja a legyőzendő vad törzsek élére mint főnököket, mely minőségben sokkal nagyobb szolgálatokat tehetnek a francia ügynek, mintha francia katonatisztek állítanának az ilyen törzsek élére.

— **(Lövöldöző borbély.)** F. hó 27-én este Sztopa László borbély a kórház utcában azzal kedveskedett szomszédainak, hogy egy pisztolyból lövöldözött. A szomszédok nem tudván mire vélni a dolgot, elémültek. Némelyek állítása szerint egyik családtagjára lőtt volna. Mások pedig azt mondják, hogy a dühös állapotban levő borbély minden áron egy eleven bárót akart volna megfosztani életétől. Hogy ebből mi az igaz, ki tudná megmondani?

— **(Uj körjegyző.)** Rácpetrén f. hó 28-án volt a körjegyző választás Forrai Iván főszolgabíró elnöke alatt. Az összegyűlt képviselőtestületi tagok egyhangulag Klöbucharich Sándor eddigi helyettes körjegyzőt választották meg.

— **(Ismét nagy tűz Mohácson.)** Alig mult néhány napja, amióta két nagyobb tűzről, amely Mohácson pusztított, beszámoltunk, ismét arról értesít bennünket mohácsi tudósítónk, hogy kedd és szerda közti éjjel oly nagy tűz volt Mohácson, mint emberemlékezet óta nem. A Kölkedre vezető út melletti réten, hol a magyar földműveseknek összes széna- és szalmája van kazalokba rakva, egy órákor éjjel 1 kazal kigyuladt, a melytől az épen akkor keletkezett nagy vihar következtében körülbelül hatvan nagy kazal lángba borult. Az egész rét egy lángtenger volt. A lakosságot nagy rémület fogta el. Mohácson több anonim levelet találtak, melyeknek tartalma szerint, még kilencven ház fog leégni. Miután eszerint rendszeres gyújtogatásról van szó, a lakosságban felmerült az az eszme, hogy polgárőrséget fognak szervezni, melynek feladata lesz a város számos helyén éjjelenként őrt állani, nehogy Mohács városa egy elvetemedett egyén gaz teteteinek előbb-utóbb áldozata legyen. A polgárőrség élére Stajevics János orsz. képviselő hajlandó állani.

— **(A szászvári verekedés.)** Szombaton a szászvári nagy korcsmában mulattak Ropoli János, Radics József és Kovács József. Borozás közben összeszólalkoztak a korcsmáros szolgálója miatt. Az egyik rész venuszi szépségnek állította, a másik pedig az ellenkezőjét vitatta. A hossza nyult vitatkozásnak az lett a vége, hogy Ropoli Jánost Kovács József és Radics József kövekkel úgy elverték, hogy még most is az ágyat őrzi.

— **(Afrikai hőség.)** Már jó ideje az utolsó esőzés óta, hogy pokoli hőséget élvezünk, mely valóban kiállhatatlanná lett. A kik a fürdőkről hazajöttek, sajnálják, hogy nem maradtak ott, mert ilyen hőségről alig volt fogalmuk. Ez a hőség óriási aggodalmakat okoz mindenfelé. A kukoricának vége, a szőlőt korán megérlelteti s különböző esélyeknek teszi ki. A gazdák nehéz szívvel fekszenek és csalódottan kelnek és sóvár szemekkel tekintenek az égre, valjon nem látszik-e egy tisztességes felhő, melyből esőre volna kilátás. De hasztalan! Az ég tiszta s ha olykor-olykor látunk is egy-egy felhőt, tova surran az. Esőért hangzik fel az ima mindenki ajkáról. De eddig még hiába volt minden. Az ugynevezett országos eső nem akar megindulni és a nyomasztó hőség egyre növekedik.

— **(Gőzkomp közlekedés Mohácson.)** Mohács városa — mint már megírtuk — a város és a sziget közti személy- és kocsiforgalom közvetítésére, Nicholson és társa budapesti cégnél egy csavargózást rendelt 20.400 frt. árt. A gőzös kedden délelőtt Mohácsra érkezett s nyomban — 3 órákor délután — egy próba utat tett Kis-Köszegre. A hajóval mentek: Stajevics János orsz. képviselő, Csöngő városbíró, Klömbauer és Simonkovics jegyzők, Herceg, a gyáros cégtársa, 15 gőzkomp-bizottsági és több vendég. A hajó 1 óra 25 perc alatt tette meg az utat. Egy órai Kis-Köszegen tartózkodás után félhatkor vissza akart indulni, mondom a k a r t félhatkor, mert a fordulatnál a gyenge kormánylanc ketté szakadt, minek következtében a Dunaközépen horgonyt vetve, másfél óráig kellett várni, míg a kormányt ismét rendbe hozták. A hajónak egyéb bajai is vannak: A hengeresapok nem ellégé bővekek, s így a vízzé vált gőzt nem adhatja ki ellégé gyorsan, minek következtében iszonyu csapkodást visz véghez. A berendezés is kényelmetlen. A hajó egész építése azt a benyomást teszi reánk, mintha vásári munka lenne. A festés és a hajórészek összezeresztésére abszolúte semmi figyelem nem lett fordítva. A kabinok tetője oly gyenge alkotmány, hogy fedélzetet, mely pedig okvetetlen szükséges, nem bír ki. A gőzös kordképessége 40 lóerejű.

— **(Papucs.)** — A feleségem azt akarta, hogy a fiunkat Jancsinak nevezzük, de nekem se-hogy sem tetszett ez a név és Painak óhajtottam kereszteltetni. Hosszas vita után feleségem és én kompromisszumra léptünk.

— S hogy hívják most a fiut?

— Jancsinak.

— **(A pécsi polgári daloskör nyári dalestélye.)** A „Pécsi Polgári Daloskör f. évi szeptember hó 2-án (vasárnap) saját alapja javára a Scholez-féle sörcsarnok összes helyiségében énekkel és táncal egybekötött nyári dalestélyt rendez. Műsor: 1. „Magyar népdalok“, férfiak. Hoffer K.-tól. 2. „Szereltem“, férfiak. Gaál F.-tól. 3. „Hajósdal“, férfiak. Eckert K.-tól. 4. „Magyar népdalok“, férfiak. Szentimrey Elemértől. Belépti díj személyenként tagoknak 40, nem tagoknak 60 kr. Jegyek előre válthatók vasárnap délig: Póth Vilmos és Rézbányai János urak kereskedésében, vasárnap estélig Murányi József ur cukrászdájában és este a pénztárnál. A zenét Kórodi Károly jól szervezett népzenekeara szolgáltatja. Kezdete 8 órákor.

— **(A szentlőrinci zavargás.)** F. hó 22-én Szentlőrincen 140 munkás érkezett meg a vasuti építkezéshez. Csakhamar azonban tudomásukra esett, hogy fizetésük az előre kialakított bérnél sokkal kevesebb lesz. E miatt Terecz mérnökkel, ki őket lehozta civakodni kezdtek. A jelenlévő csendőr nyugalomra intette őket, de hasztalan. A felbőszült tömeg az építést össze-vissza verte. A csendőrség csak nagy nehezen tudta a rendet helyreállítani.

— **(Felöklelte a bikát.)** Devecser község lakói a napokban rémes látványt láttak. Sellye Lajos csárdás haza hajtotta a marhákat. Egyszer csak a bika megvadult és egyenesen a csordásnak rohant s felöklelte. A szerencsétlen ember néhány óra mulva meghalt.

— **(A fogpiszkáló.)** A nagyzás mániája nemcsak a városokban, hanem a falukon is hódít. Vasárnap Sósvertikén a korcsmában boroztak a többek közt Kis Varga József, Kis Varga Sándor és Varga József. Ez utóbbi zöld paprikát evett kenyérral s aztán az asztalon lévő egyetlen fogpiszkálót használatba vette. Ezen dühbe jöttek Kis Vargaék, mert nekik nem jutott fogpiszkáló. Először veszekedtek, később aztán összeverekedtek s Kis Vargaék Varga Józsefet bottal megtámadták. Ez megfosztkodott megtámadatása fölött s elővette kesét s Kis Varga Józsefet több helyen megszurkálta. Ennek láttára Kis Varga Sándor neki rontott a szurkálóval s agyba-főbe verte. A jelenlévőknek csak nagynehezen sikerült őt lecsillapítani.

— **(Katonai lóvásár Szentlőrincen.)** A hadsereg lószükségletének fedezésére végett a vármegye területén Baranya-Szt. Lőrincen, f. é. október 10-én katonai lóvásár fog tartatni. Ezen vásárlásra egy kiküldött katonai bizottság fog megjelenni, mely az elővezetett lovak közül meg fogja vásárolni mindazokat, melyek katonai célokra alkalmasnak és arra nézve megfelelőnek fognak találtatni. Miután a főcél az, hogy a hadsereg részére minden közvetítés nélkül egyenesen a tenyésztőktől vétesse-nek meg a lovak, annál fogva figyelmeztetnek a tenyésztőket, hogy teljes bizalommal vezessék elő katonai célokra alkalmas eladó lovaikat és tulzott árak követelése által a megvételt lehetetlenné ne tegyék, miután mindenestre jobb árakat kaphatnak ezen közvetlen eladás által, mint az esetben, ha lovaikat közvetítők útján juttatják a hadsereghez. Alkalmas minden szilárd testalkatú, jó mozgást, kitartást ígérő, tulságos használat által még nem rontott s a katonai használatot gátoló hibával nem bíró 4 éves 7 éves és legalább 158 centimeter magas ló. A 7 évet már meghaladt lovak semmi esetre sem vétetnek meg, valamint a 158 centimeteren (vagy 15 markon) alóli közül csupán kivételképen vétetnek meg egyes olyan példányok, melyek kiváló jó testalkatúak és kitünő vérről bírnak. Ez alkalommal 3½ évet betöltött csikók is fognak vásároltatni, azonban csupán egyes olyan példányok, melyek kiváló jó alkatuknál és nemes származásuknál fogva a katonai csikó telepekben való felnevelésre alkalmasnak látszanak. Figyelmeztetnek tehát a tenyésztőket, miszerint 3½ évnél fiatalabb vagy nem legkitünőbb minőségű csikók elővezetése által csak felesleges fáradságot és költséget okoznának maguknak. Hogy a tenyésztő-eladók lehetőleg már előre tájékozva legyenek arról, vajjon eladni szándékozt lovaik a katonai bizottság által megvásároltathatnak-e vagy nem, a földmívelési miniszterium fölkerlte a vármegyei lótenyésztő-bizottságait, hogy azon tenyésztőknek lovaikat, kik náluk jelentkeznek, előlege-sen szemléljék meg, és — alkalmas vagy alkalmatlan voltokról — nekik előre véleményt mondjanak. Figyelmeztetnek e körülményre a tenyésztők, mert ez által esetleg azon fölösleges költsékeztől megszabadíthatnak, mely a ló alkalmatlan volta, s illetve a vásárlás helyére való céltalan szállításából fölmerülhet. A megvételt lovak azonnal a helyszínén átvétetnek és készpénzben kifizetnek. Az elővezetés he-

lye a város-illetőleg községében tudható meg. Kelt Budapesten, 1894. augusztus hóban. A földmívelés-ügyi m. k. miniszterium.

— **(A pécsi nyilv. 3 osztályu kereskedelmi középiskola.)** mely nyilvánossági joggal fölruházott intézet, az ország többi felsőbb kereskedelmi akadémiáival teljesen egyenrangú és végzett növendékei az érettségi vizsga letétele után az egy évi önkéntesi jog kedvezményében részesülnek, évről évre nagyobb látogatásnak örvend. Minthogy ez intézetből számos képzett férfiú került ki, kik ma már tekintélyes és jövedelmező állással bírnak: ajánljuk a szülők figyelmébe. A beiratások f. é. augusztus 31-én kezdődnek, (Mária-utca 8. sz. a.) a hol az igazgatóság az érdeklődőknek bővebb fölvilágosítást ad.

— **(Az italmérők és a vásári kimérés.)** A pénzügyminiszteriumban egyes italmérők többször panaszkodtak, hogy nem engedik meg nekik a vásári kimérést. A pénzügyminiszter a dolog rendezésére rendeletet adott ki, a melyben kimondja, hogy a pénzügyi hatósági engedéllyel bíró italmérőknek, ha a szokásos helypénzt megfizetik, jogukban van a kimérést gyakorolni s ebben a vásártér és vásárjog tulajdonosa őket meg nem akadályozhatja, illetve a kimérést meg nem tilthatja.

— **(Államvasuti értesítés.)** Fölmerült kételyek eloszlatása végett az államvasutak igazgatósága figyelmezteti a t. c. utazó közönséget, hogy az 1894. évi január hó 1-től érvényes új személydíj-szabás azon határozománya, mely szerint a gyorsvonatoknál oly állomásokról vagy állomásokról, melyeken a gyorsvonatok csak feltételeesen állanak meg, legalább a távolsági forgalom IV. vonalszakaszának megfelelő gyorsvonatu menetdíjak fizetendők, önkényt érhetőleg azon állomásokra is vonatkozik, a melyeken a végett állanak meg és mely állomások az „Útmutatóban“, a zsebrétü menetrendekben és a menetrend-hirdetményekben „f“ illetőleg „l“ betűkkel vannak megjelölve. Ennélfogva a csak felszálásra, illetőleg csak leszállásra igénybe vehető, ilyen állomásokra a gyorsvonatok szintén csak legalább IV. vonalszakaszú gyorsvonatu jegyekkel használhatók.

— **(Befőttek cukor nélkül.)** A gyümölcsöket cukor nélkül is be lehet főzni a következő módon: A teljesen ép, egészséges gyümölcsöt gondosan megmossuk s gyengéden, vigyázva megtöröljük. Az elrakásra szánt üvegeket — melyek legjobb, ha bönnyakuak — jól kimossuk, kiszárítjuk s így rakjuk beléjük vigyázva a gyümölcsöt; midőn az üvegek megteltek, akkor felforralt, de 40 fokra ismét lehűtött vizet öntünk a gyümölcsre, hogy azt egészen ellepje, aztán pedig nedves hőlágypapírral gondosan bekötjük az üvegek száját. Ezután ruhába vagy szalmába csomagolva az üvegeket, egy üstbe állítjuk bele, a mely annyira van vízzel megtöltve, hogy az üvegeket félig lepje. Most a vizet lassu tűzön felforraltjuk s ebben a forró vízben hagyjuk az üvegeket mintegy 20—30 percig; a lágyabb gyümölcsöket kevesebb, a keményebbeket pedig hosszabb ideig. Ezen idő után az üstöt leveszszük a tűzről s úgy hagyjuk, míg csak a benne levő víz teljesen ki nem hült. Ekkor az üvegeket kiszedjük, aztán még egyszer bekötözzük hőlágypapírral s hűvös helyre elteszszük.

Művészet, irodalom.

Az „Örálló“ c. alatt Sárospatakon január—juniusban hetenként kétszer megjelent polit., társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap, mely félévi fenállása alatt a közvélemény és sajtó kiválóan meglepő elismerését vívta ki, legyőzve az elébe tornyosult nehézséget, melyek miatt 2 hóig szünetelni volt kénytelen, f. évi szeptember 1-én újra megindul. Hetenként 2-szer fog ezután is megjelenni: előfizetési ára marad egy óra 50 kr, negyedévre 1 frt 50 kr. Szerkesztőtárs ifj. Mitrovics Gyula dr., főmunkatárs Csengey Gusztáv lesz. A megrendelés könnyítése végett kötelező jelentkezés is küldhető, mely esetben az előfizetési pénz utalványozása október 1-ig elhalasztható. Kötelező jelentkezést, ha más időtartam nincs kitéve, egy évre szólónak tekintünk, de az előfizetés ez esetben is beküldhető negyedévi részletekben is. Előfizetési pénzek és jelentkezések alólírotthoz küldendők. Sárospatak 1894. aug. 15. Bartha Béla dr. jogtanár, az „Örálló“ polit. lap felelős szerkesztője és tulajdonosa.

Közgazdaság.

A Belvárosi-bank- és váltó üzlet Hecht Samu Budapest

Kossuth Lajos-utca 13 — jelentése:

Budapest, 1894. aug. 29-én.

Az elmúlt hét a hitelrészvények hete. Ugy az osztrák, mint a magyar hitelbank félévi mérlege

publicitátott és a tőzsdén kedvező hatást idézett elő. Az osztrák hitelintézet mérlege ugyan körülbelül 350 ezer frttal csekélyebb nyereséget tüntet ki, mint a tavalyi, de még nincsen benne a valutázletekből eredő haszon teljesen elszámolva. A magyar hitelbank félévi mérlege a tavalyihoz viszonyítva 36 ezer frt nyereség többlettel zárult. Ezen kedvező félévi mérleg hatása következtében, ugyszintén újabb üzletek kilátása reményében részvényei 6 frttal emelkedtek.

Helyi papírok árfolyamai megtartották szilárd-ságukat, különösen a városi villamos részvények rohamosan emelkedtek nagyobb bevételek és a földalatti vasút építésének megkezdése miatt. Pénzbőség és ennek következtében alacsony kamatláb jellemzi a mostani piacot, mi az árfolyamok emelkedésére és a könnyű prolongálásra kedvező hatást gyakorolt.

A járadékpiac szilárd de üzletlenn. — Valuta és ércváltó változatlan.

A hét nevezetesebb áringadozásai a következők:
Magyar hitel 452.50—458.25-ig. Osztrák hitel 362.50—365.20-ig. Leszám. bank 273.25—275.50-ig. Jelzálog b. 251—256-ig. Városi villamos 241—251.50-ig. Rimamurányi 264.50—267.25-ig. Államvasut 352.50—357.56-ig.

Gabona-árjegyzék

Pécs szsb. kir. városában 1894. évi aug. hó 29-én tartott heti árszámorról.

Az árak métermázsánként számítatnak.

	őszi	tavaszi	új
Buza	5.70	5.50	5.50
Kétszeres	4.70	4.60	4.60
Rozs	4.60	4.50	4.50
Árpa	6.70	5.60	5.60
Zab	5.70	5.60	5.60
Kukoricza	4.10	4.00	4.00
Repcze	1.60	1.60	1.60
Szalma	3.00	2.80	2.80
Bükköny	3.00	2.80	2.80
Széna	3.00	2.80	2.80

Kínálat: orós (mintegy 350 gabona kesi volt a piacon).

Laptulajdonos:
NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:
PLEININGER FERENCZ

Szerkesztő:
BOGÁTHY MEDÁRD.

Hirdetések.

Két vidéki

leány-gyermeket

az iskolai évre elfogad teljes ellátásra egy családnak, kinek lakása az iskolák közelében van.

Czím a kiadóhivatalban.

Hirdetések
jutányosan vállaltatnak fel
kiadóhivatalunkban.

Eladó szőlővesszők.

Villányi ojtványtelepemből eladásra kerül

50,000 darab gyökeres, fásajtású, teljesen összeforrt amerikai szőlővessző,

a legjobbnak bizonyult vörös és fehér bor és csemege szőlőkből,
ezrenként 150 frtért.

Megrendeléseket már ma is előjegyzésbe veszek. Az összes alany kijárólag Franciaországból importált

Riparia Portalis, Vitis Solonis, Rupestris Monticola
és kevésbé értékű vesszőkkel össze nem tévesztendő.

Belföldi fajtiszta simavessző ojtási czélokra
nagy választékban szintén eladó. Pécsi ültetvényeimből azonnali szállításra eladó

paradicsom (Tomatos) és legfinomabb asztali burgonya „Imperator.“

Fauszig Zsigmond.

Szőlőajtványok és Amerikai szőlővesszők eladása!

A 30 holdnál nagyobb területű „Sándor-telep Ujvidéken“ f. é. november havában Ripária, Portális, Solonis és Jaquez alanyokra készült

500.000 darab fásajtványából a tökéletesen összeforrt példányokat

jutányos árak mellett eladásra bocsájtja.

Ez idén a legjobb bel- és külföldi bor- és csemege-szőlőfajokból 420 fajnál több került ojtás alá, és alulírott teleptulajdonos kívánatra bővebb magyarázatokkal ellátott részletes árjegyzékét a t. c. érdeklődőknek ingyen és bérmentve szívesen át küldi.

A telep zöldajtásokkal is szolgálhat, nem különben mind ojtási czélokra, mind pedig iskoláztatásra alkalmas

amerikai alanyokkal Riparia, Sauvage, Portális, Solonis és a Rupestris különféle válfajaiból

— úgy sima, mind gyökeres vesszőkkel — nagyobb mennyiségekben; végre a már termőképességű ojtványokból, az ojtógalyak is eladásra kerülnek.

Adamovich Sándor

Ujvidéken.

**Könyvnyomda-
helyiség-változtatás**

A

**Taizs Mihály-féle
könyvnyomda**

Majláth tér 5. számú házból a

Széchenyi-tér 14-ik

szám alatt lévő

királyi ítélő-tábla épületében

lévő bolt-helyiségbe helyez-

telett át.

Légtornászó társulat.

Van szerencsém a n. érdemű pécsi közönség tudomására hozni, hogy 30 kiváló tagból és saját zenekaromból álló légtornászó társulatmal, melyvel mindenütt a legnagyobb sikert értem el, szeptember 4-ikén Pécsre érkezem és a budai külvárosi vásártéren emelendő díszes arénában előadásaim sorozatát megkezdem. Későbbi programom a megnyitás napján.

Tautz Péter
igazgató.